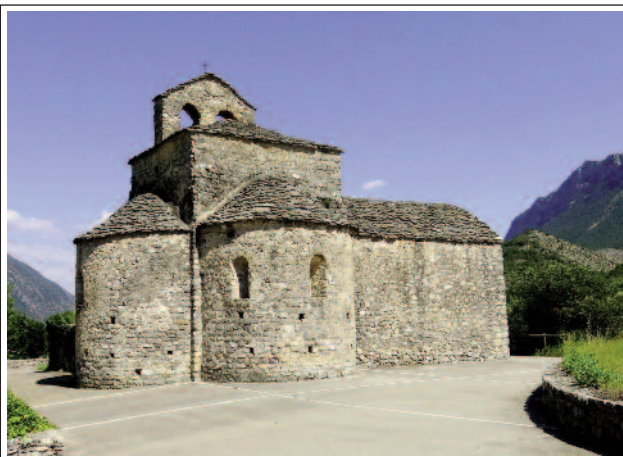

SANT SERNI DE CABÓ

Església situada dalt d'un turó, als afores del poble de Cabó, al centre de la vall del mateix nom. Depèn de la parròquia de Coll de Nargó.

És una església romànica amb una estructura poc habitual per ella mateixa i també a causa dels canvis que ha sofert des de la construcció al segle XI fins als segles XVI o XVIII. Veient la planta de l'església, que acompanya aquest text, es pot entendre que la primitiva era de tres absis i orientada al revés del que

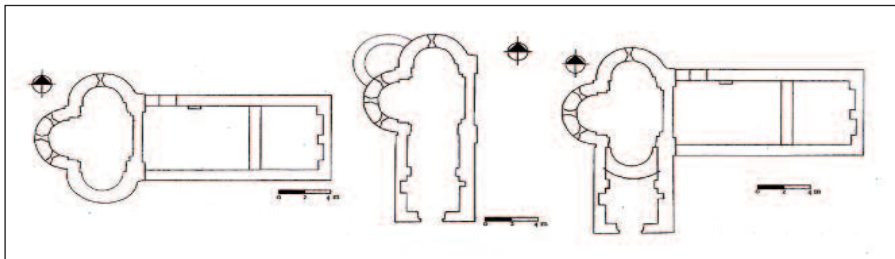
SANTA SERNI DE CABÓ vista des deponent.

és habitual, com el monestir proper de Sant Serni de Tavèrnoles.

En el punt del creuer s'alça una cúpula formada per una volta a quatre vents, "un element poc freqüent i força interessant" (guies Catalunya Romànica). Exteriorment es manifesta amb un cimbori de planta quadrada, coronat en el lateral de llevant amb un campanar d'espadanya de dos ulls.

Dins de l'església hi ha una petita exposició amb plafons sobre: la *Formació de la llengua catalana i els nostres escrits* i *Orígens i història dels senyors de Caboet*.

Lluís Fernández López

SANT SERNI DE CABÓ. La planta de més a l'esquerra correspon al segle XI, la del mig al moment abans de la restauració i la de la dreta a l'estat actual de les estructures. (Plafó d'exposició dins l'església).

AMICS DE L'ART ROMÀNIC DE SABADELL

Núm. 174

24 de setembre de 2017

L'ALT URGELL

SANT CLIMENT DE COLL DE NARGÓ

Església d'estil llombard datada a finals del segle XI, de la qual cal destacar el campanar de torre que consta de dues parts: una més antiga, preromànica, de planta rectangular amb un sòcol força alt i atalussat que li dóna l'aspecte característic, amb una obertura gran a cada costat i l'altra part és sobreposada a l'anterior, romànica, amb finestres de tres forats, separades per columnes coronades per capitells en forma de mènules i

SANT CLIMENT DE COLL DE NARGÓ.

SANT CLIMENT DE COLL DE NARGÓ.

arcs de mig punt, tot plegat emmarcat per un fris de tres arcuacions cegues.

El conjunt de l'església, molt ben proporcionada, té una sola nau, coberta amb volta de canó reforçada per arcs torals i capçada per un absis semicircular amb voltes d'esfera a l'interior. Té dues

portes, una a la façana est i una altra a la sud, i sis finestres, tres de les quals són a l'absis. La clàssica decoració llombarda, si bé austera, és present a tot el conjunt.

Com a curiositat topogràfica, direm que Coll de Nargó, segons Coromines, prové de l'arrel basca narra-, que significa arrossegar (una de les coses que s'arrossegaven pel riu eren els troncs, pels raïers)

SANTA MARIA D'ORGANYÀ

Organyà és una població cèlebre per les famoses Homilies d'Organyà, uns sermons comentats amb finalitat didàctica que es conserven parcialment a la Biblioteca de Catalunya, que es poden datar a l'entorn dels anys 1203. Representen un dels testimonis més antics de la llengua catalana.

L'església de Santa Maria va ser consagrada l'any 1057 i el 1090. En aquesta última data s'hi establí un monestir de la regla de Sant Agustí. L'any 1539 es convertí en col·legiata secular, amb set canonges i un prior. Es va suprimir definitivament l'any 1851.

Com moltes de les esglésies del nostre país ha sofert molts canvis al llarg dels seus mil anys d'existència. Avui és una església de tres naus encara que la nau lateral nord és el resultat d'unir les capelles laterals que hi havia. L'absis és del segle XII i decorat amb un fris llombard d'arcuacions cegues i lesenes, sota un fris de dents de serra. La façana de ponent és del segle XIII. S'hi obre un portal format per tres arcs apuntats en gradació, ressaltats per tres arquivoltes que descansen sobre una

SANTA MARIA D'ORGANYÀ. Absis.

imposta decorada amb motius vegetals. Una d'elles és ornamentada amb boles. Damunt del portal hi ha un ull de bou. A la part de dalt s'hi construí, més tard, una galeria composta per vuit arcades i a l'angle nord-oest el campanar de torre.

Actualment a l'església hi ha instal·lada una rèplica de la majestat d'Organyà del s. XII, l'original de la qual es conserva al Museu Nacional d'Art de Catalunya.

SANTA MARIA D'ORGANYÀ. Interior.